

عنوان مقاله:

مبانی صرف و نحو در گویش خُلاری و مقایسه ی آن با فارسی رسمی

محل انتشار:

ششمین همایش پژوهشهای ادبی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

فاطمه مرادی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه امام خمینی (ره) قزوین

خلاصه مقاله:

در این مقاله، برای نخستین بار، به بررسی دستور و قواعد ویژه و مبانی صرفی و نحوی گویش خُلاری - از گویش های جنوب غربی ایران و در زیر مجموعه گویش های استان فارس- پرداخته شده است و دستور و قواعد صرفی و نحوی این گویش به طور مفصل و جزء به جزء با زبان فارسی رسمی مقایسه شده است. از نظر سابقه، تاکنون هیچ پژوهشی در این زمینه نشده و این گویش، برای نخستین بار در این مقاله، مورد بررسی قرار گرفته است. در این پژوهش، ابتدا مبحث به دو بخش صرف و نحو تقسیم شده است که در بخش صرف، درباره ی اسم، مفرد و جمع و نشانه ی جمع در گویش خُلاری، اضافه، نکره و معرفه، نشانه ی مفعولی، حروف اضافه، اسم مصغر، اسم اشاره، انواع صفت، قید، اعداد، ضمائر، مصدر، انواع پیشوندها و پسوندهای مصدر و مقایسه ی همه ی این موارد در گویش خُلاری با زبان فارسی، نکاتی ذکر شده است و در بخش نحو نیز نهاد و گزاره و انواع آن، مطابقت فعل با فاعل، مفعول در جمله، ترتیب کلمات در جمله و منادا در گویش خُلاری بررسی و با زبان فارسی مقایسه شده است و پیش از بررسی موضوع نیز، برای آشنایی بیشتر خواننده، توضیح مختصری درباره ی خُلار و گویش خُلاری آورده شده است. اساس کار این پژوهش و تحقیق، بر مبنای تحقیقات میدانی، مصاحبه، گردآوری مطالب، بررسی، تجزیه و تحلیل و مقایسه ی موضوعات مورد بحث با فارسی رسمی پایتخت و رجوع به منابع معتبر و دست اول درباره ی این موضوع بوده است.

کلمات کلیدی:

خُلار، گویش خُلاری، زبان فارسی رسمی، فارسی میانه، صرف، نحو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/193652>

